

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/106/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219200649
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4219200649.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v právnej veci žalobkyne: A. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom C., C. XXX/XX, zast. JUDr. Tünde Keszegh, PhD., advokátkou, so sídlom Komárno, Jókaiho 24, proti žalovanému: R. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom C., C. XXX/XX, t. č. bytom M. XXX, zast. JUDr. Evou Skačániovou, advokátkou, so sídlom Dunajská Streda, Korzo Bélu Bartóka 789/3, o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 14. februára 2019 č. k. 15C/9/2019-13 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutých výrokoch, týkajúcich sa nariadenia neodkladného opatrenia m e n í tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil, aby dočasne nevstupoval do bytu vedeného na LV č. XXXX pre kat. úz. C. ako byt č. XX vo vchode XX na 6. poschodí v obytnom dome so súp. č. XXX ako výlučné vlastníctvo A. K., nar. XX. XX. XXXX a ani do bytového domu vedeného na LV č. XXXX pre kat. úz. C. obytný dom so súp. č. XXX, a to na dobu 12 mesiacov od vydania uznesenia. Zároveň žalovanému uložil povinnosť, aby sa na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov nepribližoval k navrhovateľke A. K., nar. XX. XX. XXXX, a to na dobu 12 mesiacov od vydania uznesenia. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu na nariadenie alebo zrušenie neodkladného opatrenia vo výške 33 eur (položka 1 písm. c) sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení) do 10 dní od doručenia tohto uznesenia prevodom z účtu v banke alebo v pobočke zahraničnej banky na príslušný účet Okresného súdu Komárno.

2. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. e), f), h), § 328 ods. 1, § 329 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) a uviedol, že žalobkyňa sa svojim návrhom domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by žalovanému bola uložená povinnosť nevstupovať do bytu presne špecifikovanom v petite návrhu a ktorým by bol žalovanému uložený zákaz priblížiť sa k nej na vzdialenosť 10 m. Uviedol, že žalobkyňa svoj návrh odôvodnila skutočnosťou, že medzi účastníkmi konania pretrvávajú nezhody od roku 2014, kedy žalovaný začal žiarliť a žalobkyňu slovne a fyzicky napádať, pričom svedkom týchto úkonov mal byť i maloletý syn, ktorý vzhľadom k uvedenému konaniu žalovaného trpel nespavosťou, horúčkami a zvracaním. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa odôvodňovala agresívnym, vulgárnym správaním a fyzickými útokmi žalovaného voči nej. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný. Na základe opisu skutkového stavu žalobkyňou mal za preukázané, že žalovaný napáda osobnú integritu žalobkyne, ako i jej syna, čím je daná obava z

fyzického násillia, ktorá sa môže kedykoľvek opakovať. Žalobkyňa preukázala, že rozhodnutím OR PZ bol žalovaný vykázaný z obydliia a bol mu uložený zákaz priblíženia sa k žalobkyni, pričom tento zákaz trvá po dobu iba 10 dní, z ktorého dôvodu je potrebné túto dobu predĺžiť. V tejto súvislosti poukazoval na násilné správanie žalovaného, ktoré preukazuje i lekárska správa ošetrojúceho lekára, ktorý potvrdil prítomnosť hematómov na tele žalobkyne. Zdôraznil, že takéto správanie žalovaného má neblahé účinky na vývoj a život ich maloletého syna, z ktorého dôvodu i vzhľadom k ochrane dieťaťa, je potrebné upraviť pomery medzi stranami, aby nedochádzalo k ďalšiemu násilliu medzi stranami a násilnému vyhrážaniu sa a správaniu žalovaného voči žalobkyni a jej synovi. Uzavrel, že žalobkyňa dostatočne osvedčila nutnosť úpravy pomerov medzi stranami, a to najmä s poukazom na rozhodnutie OR PZ o vykázaní, ktoré rozhodnutie jednoznačne dokazuje násilné sklony a správanie sa žalovaného. Z uvedeného dôvodu preto rozhodol aj o zákaze žalovaného priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť 10 m a o zákaze vstúpiť do obytného domu. Neodkladné opatrenie nariadil po dobu 12 mesiacov, ktorú dobu považoval za postačujúcu na vysporiadanie si vzťahov medzi stranami. Rozhodnutie o trovách konania právne oprel o ust. § 262 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobkyni, ktorá bola v konaní úspešná, priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalovanému uložil podľa § 2 ods. 1 písm. a), v spojení s § 8 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a podľa položky 1 písm. c) sadzobníka zákona o súdnych poplatkoch povinnosť zaplatiť súdny poplatok, keďže žalobkyni podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vznikla povinnosť uhradiť tento poplatok.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, domáhajúc sa ním zrušenia nariadeného neodkladného opatrenia. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zdôraznil, že žalobkyňa nepravdivo uviedla rozhodujúce skutočnosti. Uviedol, že manželstvo so žalobkyňou bolo usporiadané asi do roku 2016, keď žalobkyňa začala ako interná študentka navštevovať Univerzitu Jána Selyeho v Komárne. Štúdiom jej pribudli povinnosti, následkom čoho bývala často nervózna a podráždená, čím dochádzalo k vzájomným hádkam. Poprel akékoľvek fyzické násillie voči žalobkyni počas ich manželského spolužitia. V januári 2019, vzhľadom na časté hádky, začala žalobkyňa uvažovať o tom, že by bolo lepšie keby spolu nejaký čas nežili v spoločnej domácnosti. Z uvedeného dôvodu si preto začal hľadať byt, dohodol sa so svojim známym, že od 11. 02. 2019 sa môže ubytovať v jeho rekreačnej chate v O., o čom žalobkyňu informoval dňa 03. 02. 2019. Uviedol, že dňa 04. 02. 2019 okolo 17.00 hod. sa žalobkyňa vrátila z práce a vyvolala konflikt, pretože naliehala, aby z bytu odišiel. Žalobkyňa bola veľmi nervózna, začala kričať a opľula ho, pričom aj on stratil ovládanie, z ktorého dôvodu vzal do ruky kuchynský nôž na krájanie chleba, ktorý žalobkyni podal do ruky s tým, aby nôž do neho zapichla. Vtedy začala žalobkyňa kričať o pomoc a odišla za synom do detskej izby. Poprel, že by žalobkyňu škrtil, iba jej položil ruku na ústa, aby nekričala. Následne z bytu odišiel do mesta, kde asi po hodine poslal žalobkyni sms správu, či jej môže zavolať. Keď sa s ňou telefonicky spojil, oznámila mu, že je na polícii. Následne keď prišiel do bytu, policajti mu odovzdali rozhodnutie o jeho vykázaní z bytu. Vzal si pár osobných vecí a prespal v penzióne v Komárne. Na druhý deň odišiel bývať k jeho otcovi do Madu, kde býva doposiaľ. Zbytok jeho pracovných a osobných potrieb si z bytu zobral dňa 17. 02. 2019, na čom sa dohodol so žalobkyňou telefonicky a za prítomnosti polície. Pri tomto stretnutí sa obaja správali slušne, žalobkyňa mu dala vyúčtovanie za elektrinu a žalobkyňa mu uviedla, že nie je ešte rozhodnutá, či podá návrh na rozvod. Poukázal, že maloletého syna videl dňa 12. 02. 2019, doviezla mu ho dcéra žalobkyne z prvého manželstva, pričom syn sa z jeho prítomnosti tešil. Poprel, že by dňa 04. 02. 2019 bol pod vplyvom alkoholu. Uviedol, že v oznámení o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktoré učinila žalobkyňa ústne do zápisnice, uviedla, že neutrpela žiadne zranenia a lekárske ošetrovanie si nežiada. Napriek tomu, žalobkyňa doložila do spisu lekársku správu zo dňa 12. 02. 2019 od praktického lekára, z ktorej vyplýva, že žalobkyňa prišla k lekárovi až dňa 07. 02. 2019 a ten jej zistil, že má podkožný hematóm na pravom ramene, ktorý mohol byť spôsobený fyzickým napadnutím inou osobou. Záver súdu prvej inštancie preto považoval za nepreukázaný a neosvedčený. Uzavrel, že nie je násilník, nikdy by synovi neublížil, ani sa mu nevyhrážal. Mal za to, že uložený zákaz približovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 m po dobu 1 roka mu bude spôsobovať problémy z dôvodu stretávania sa s maloletým synom a čiastočne aj z dôvodu výkonu jeho podnikateľskej činnosti. V tejto súvislosti uviedol, že predmetom jeho podnikateľskej činnosti je požiarna ochrana a ako požiarny technik túto činnosť okrem iných objektov zabezpečuje aj v Základnej škole s vyučovacím jazykom maďarským vo Z. M., kde je žalobkyňa zamestnaná. V škole zabezpečuje a organizuje školenia, pričom tam robí i ďalšie úkony. Záverom uviedol, že dcéra žalobkyne z jej prvého manželstva má s ním pozitívny vzťah, z domu odišla bývať k starým rodičom z dôvodu nezhôd s matkou. Uzavrel, že nikdy nebol

súdom trestaný, nebol postihnutý ani za žiadny priestupok. Žalobkyňa rozhodujúce skutočnosti podľa jeho názoru neosvedčila.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že sa stotožňuje s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie, nakoľko je vecne správne a nariadené neodkladné opatrenie dôvodné. Zdôraznila, že zmena v ich manželstve nastala v roku 2014 a ostré hádky medzi nimi začali vznikať koncom roka 2015. Žalovaný začal požívať alkoholické nápoje, postupne stále viac pil. Ostré hádky medzi nimi nevznikli z dôvodu jej nervozity či podráždeniu, ale hlavne kvôli žiarlivosti žalovaného. Neustále ju počas štúdia kontroloval. V januári 2019 sa pokúsili o zmiernenie, avšak neúspešne. Dňa 04. 02. 2019 vznikol ostrý konflikt, ktorý ale nevyvolala ona, ale žalovaný, ktorý ako to zvykol robiť, začal na ňu kričať a vulgárne nadávať, pričom nebral ohľad ani na maloletého syna. Keď vytiahol nôž a začal sa s ním pohybovať po byte, dostala šok. Žalovaný bol veľmi nahnevaný a nôž vytiahol zo zúrivosti. Následne jej žalovaný zapchal ústa a škrtil ju, aby nekričala. Modrinu, ktorú mala na ruke a ktorú ukázala lekárovi, jej spôsobil žalovaný dňa 03. 02. 2019. Modrinu jej spôsobil nielen na ruke, ale aj na zadku. Spôsobil jej ju tak, že jej chytil ruku a vykrútil ju. Uviedla, že je pravdou, že na polícii uviedla, že dňa 04. 02. 2019 si neželá lekárske ošetrenie, v ten deň ale nechcela ísť k lekárovi. Dňa 04. 02. 2019 neutrpela fyzické zranenia. Druhý deň jej však prišlo zle a vyhľadala svojho obvodného lekára, v ten deň ale lekár neordinoval, bol na dovolenke, a tak išla domov. Ďalší deň, t. j. dňa 06. 02. 2019 sa nedostavila k lekárovi, nakoľko prišli k nim upraviť internet. Až ďalší deň, t. j. 07. 02. 2019 sa dostala k svojmu lekárovi, o vydanie potvrdenia o tom, že bola u lekára, požiadala až dňa 12. 02. 2019, a to na základe žiadosti jej právnej zástupkyne na účely podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Poukázala, že od dňa 19. 02. 2019 do 23. 02. 2019 bola práceneschopná. Na polícii, ako i v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuviedla, že by niekedy žalovaný fyzicky ublížil synovi. Fyzické útoky zo strany žalovaného smerovali vždy len voči nej. Maloletý syn však bol svedkom ich hádok a konfliktov, čo negatívne ovplyvňuje jeho psychiku. Uviedla, že žalovaný sa pravidelne stretáva so synom, syn je u neho každý druhý týždeň cez víkend a aj počas jarných prázdnin strávil u neho celý víkend, syn má vlastný mobil, na ktorý mu žalovaný denne volá. Z uvedeného dôvodu preto nesúhlasila s tvrdením žalovaného, že mu zákaz bude spôsobovať problémy pri realizácii styku. Poukázala, že trestné konanie je v súčasnosti vedené na OR PZ Komárno pod ČVS: ORP-151/2-VYS-KN-2019, ktorý spis zatiaľ nebol predložený Okresnému úradu Komárno na prejednanie priestupku, nakoľko prokurátor vrátil spis OR PZ Komárno za účelom doplnenia dokazovania. Rovnako za nedôvodné považovala tvrdenie žalovaného, že mu súdom uložený zákaz bude brániť v jeho podnikateľskej činnosti. V tomto smere uviedla, že žalovaný síce zabezpečuje protipožiarnu ochranu v rámci svojej podnikateľskej činnosti aj v Základnej škole vo Z. M., kde je zamestnaná, ide však iba o jednu prednášku ročne, na ktorej sa zúčastnia všetci zamestnanci školy. Necítila by sa ohrozená, pokiaľ by tam boli prítomní ďalší zamestnanci. Záverom poukázala, že odkedy boli žalovanému uložené zákazy, pociťuje ona i ich syn klud. Dňa 14. 03. 2019 podala na Okresný súd Komárno návrh na rozvod manželstva a úpravu pomerov k maloletému synovi na čas po rozvode, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 9P/57/2019. Naďalej má zo žalovaného strach a bojí sa, že jej ublíži. Z vyššie uvedených dôvodov preto žiadala napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu, čo do výrokov o nariadení neodkladného opatrenia, je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť.

6. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

7. Podľa § 325 ods. 2 CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby

- a) poskytla aspoň časť pracovnej odmeny, ak ide o trvanie pracovného pomeru a navrhovateľ zo závažných dôvodov nepracuje,
- b) zložila peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde,
- c) nenakladala s určitými vecami alebo právami,
- d) niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala,
- e) nevstupovala dočasnne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia,

f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje,

g) písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená,

h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

8. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

9. Podľa § 330 ods. 1 CSP súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

10. V zmysle citovaného ustanovenia § 325 ods. 1 CSP predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je bezodkladná potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obava, že exekúcia bude ohrozená. Potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obava z ohrozenia exekúcie musí byť v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia osvedčená, t. j. musí sa javiť ako pravdepodobná; nárok samotný teda nemusí byť preukázaný. Nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu potreby bezodkladnej úpravy pomerov je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí alebo osvedčí právny vzťah medzi stranami sporu, ak tieto vzťahy vyžadujú bezodkladnú úpravu a ak sa právny vzťah medzi stranami sporu nevytvorí nenávratný stav a ak sa neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi stranami sporu. Zároveň platí, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia je výlučne vecou strany, ktorá navrhuje neodkladné opatrenie, učiniť príslušné tvrdenia a tieto podložiť dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí záver o prípustnosti, resp. neprípustnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. V štádiu, kedy súd rozhoduje o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nie je totiž časový priestor na vykonávanie rozsiahleho dokazovania (§ 328 ods. 2 CSP). Súd musí mať pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia na zreteli, že neodkladné opatrenie je opatrením výnimočnej povahy, a preto by malo povinného účastníka obmedzovať v prípade jeho nariadenia len v nevyhnutnej miere, pretože iný postup by mohol znamenať prekročenie ústavnosti postupu súdu v konaní o neodkladnom opatrení.

11. Ustanovenie § 325 ods. 2 písm. e) CSP predstavuje snahu zákonodarcu riešiť otázku domáceho násillia a situáciu jeho obetí. Predpokladom aplikácie týchto ustanovení je určitý stupeň intenzity fyzického či psychického násillia a to taký, ktorý znamená neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia s páchatelom násillného chovania. Intenzita násillného chovania musí byť teda spôsobilá natoľko znížiť kvalitu a možnosť spolužitia v spoločnej domácnosti, že sa toto spolužitie stane objektívne neakceptovateľným, prípadne až nemožným. Uvedené platí nielen v prípadoch žitia v spoločnej domácnosti, či v jednom dome alebo byte, ale napr. aj pre prípady, keď obeť násillia v dome či v byte priamo nežije, avšak zdržiava sa v ňom napr. z dôvodu pravidelných návštev iných osôb tam žijúcich. Pre rozhodnutie súdu je preto významným stupeň vyvinutého fyzického či psychického násillia, resp. hrozba takéhoto správania. Keďže rozhodnutie súdu v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) CSP je významným zásahom do práv a predstavuje určitú sankciu vo vzťahu k páchatelovi násillia, musí byť už samotná existencia konkrétneho fyzického či psychického násillia alebo existencie jeho hrozby dostatočne osvedčená, pričom dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu.

12. V preskúmanej veci sa žalobkyňa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, doručeným súdu prvej inštancie dňa 13. 02. 2019, domáhala, aby súd zakázal žalovanému vstupovať do bytu vedeného na liste vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. C. ako byt č. XX vo vchode XX na 6. p. v obytnom dome so súpisným č. XXX ako výlučné vlastníctvo A. K., nar. XX. XX. XXXX a do bytového domu vedeného na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie C. ako obytný dom so súp. č. XXX, a to na dobu 12 mesiacov od vydania uznesenia a priblížiť sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, a to na dobu 12 mesiacov od vydania uznesenia. Svoj návrh odôvodnila tým, že v roku 2014 začali v manželstve so žalovaným ostré konflikty, ktoré vyvrcholili dňa 04. 02. 2019, keď žalovaného poprosila, aby sa odsťahoval z ich spoločnej domácnosti. V ten deň sa vrátila z práce, žalovaný ju čakal doma už v napätej atmosfére, vulgárne na ňu nadával, vykrikoval, že sa neodšťahuje. Potom vytiahol zásuvku, vybral z nej nôž a začal sa k nej približovať. Následne nôž buchol o kuchynský stôl, otočil nôž voči sebe, ostrú časť noža si priložil k sebe a chcel jej dať nôž do ruky, pričom vykrikoval, aby to ona dokončila.

Následne sa schovala do detskej izby a kričala o pomoc. Žalovaný prišiel za ňou do detskej izby a striedavo jej zapchal ústa a škrtil ju. Potom odišiel z bytu. Následne zavolať polícia, ktorá spísala záznam o podaní oznámenia a podľa § 27a ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. vykázala žalovaného zo spoločného obydlija na dobu 10 dní. Po udalostiach zo dňa 03. 02. 2019 a 04. 02. 2019 navštívila lekára, o čom predložila lekársky nález zo dňa 12. 02. 2019. Preto je toho názoru, že je vo veci potrebné bezodkladne upraviť pomery strán, za účelom ochrany života a zdravia jej, ako i jej syna.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 04. 02. 2019 žalobkyňa podala na Okresnom riaditeľstve PZ v Komárne, odbor poriadkovej polície oznámenie, v ktorom uviedla, že žalovaný sa s ňou okolo 17.00 hod. začal hádať, odmietal sa presťahovať, následne jej začal pred maloletým vulgárne nadávať, pričom bol pod vplyvom alkoholických nápojov. Potom vytiahol z kuchynskej linky kuchynský nôž, vykrikoval na ňu a následne buchol nôž o kuchynský stôl, chcel jej ho dať do ruky a povedal jej, nech to dokončí, ostrú časť noža si priložil k sebe. Odišla do detskej izby, kde začala kričať, žalovaný k nej prišiel už bez noža, pričom jej zapchal ústa rukou, aby nevedela kričať a chytil ju za krk. Následne žalovaný odišiel z bytu. Záverom uviedla, že neutrpela žiadne zranenia a lekárske ošetrenie si nežiada.

14. Podľa potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydlija vydaného Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Komárne dňa 04. 02. 2019 bol žalovaný podľa § 27a ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení zákona č. 491/2008 Z. z. vykázaný zo spoločného obydlija ohrozenej osoby, žalobkyne na dobu 10 dní.

15. Z lekárskeho záznamu MUDr. Ladislava Kürtiho zo dňa 12. 02. 2019 vyplýva, že dňa 07. 02. 2019 lekár pri vyšetrení žalobkyne dňa 07. 02. 2019 zistil hematóm na pravom ramene veľkosti cca 5x5 cm, ktorý mohol byť spôsobený fyzickým napadnutím inou osobou, ďalej boli prítomné známky úzkosti, ktorá mohla byť reakciou na ťažký stres.

16. Podľa výpisu listu vlastníctva č. 7426, žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v kat. úz. C., byt. č. 85 vo vchode č. XX na X p. poschodí v obytnom dome so súp. č. XXX.

17. Dňa 14. 03. 2019 žalobkyňa podala na Okresný súd Komárno návrh na rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 9P/57/2019.

18. Odvolací súd, vychádzajúc z obsahu spisu, ako aj z predložených dôkazov a tvrdení oboch strán, dospel k záveru, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, ako aj v čase rozhodovania odvolacieho súdu neboli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd, na rozdiel od právneho záveru súdu prvej inštancie, má za to, že pre nariadenie neodkladného opatrenia, tak ako sa žalobkyňa podaným návrhom domáha, za účelom bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu, nie je možné konštatovať naliehavosť takejto úpravy. Žalobkyňa dôvodila potrebu nariadenia neodkladného opatrenia skutočnosťou, že žalovaný dňa 04. 02. 2019 vytiahol na ňu nôž, pohyboval sa ním po byte, kričal na ňu, správal sa vulgárne, zapchal jej ústa, aby nekričala, škrtil ju. Následkom toho podala na žalovaného oznámenie o spáchaní priestupku, v dôsledku čoho bol žalovaný vykázaný zo spoločného obydlija na dobu 10 dní. Napriek tejto skutočnosti sa žalobkyňa podrobila lekárskemu ošetreniu až 3 dni po uvedenom konflikte, t. j. dňa 07. 02. 2019 a až dodatočne na jej žiadosť a ako sama uviedla, na účely podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia predložila súdu lekársky záznam zo dňa 12. 02. 2019. Navyše, žalobkyňa v oznámení o spáchaní priestupku proti občianskemu spolunažívaniu dňa 04. 02. 2019 uviedla, že neutrpela žiadne zranenia a lekárske ošetrenie si nežiada. V uvedenom konaní žalobkyne nie je možné vzhľadnúť naliehavosť a jej tvrdenie, že chcela navštíviť iba svojho ošetrojúceho lekára, ktorému dôveruje a ktorý mal v tom čase dovolenku a ďalší deň nešla k lekárovi, pretože jej prišli opraviť internet, v tomto smere odvolací súd považoval za nedôvodné. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné vzhľadnúť dôvodnosť úpravy pomerov strán sporu vo forme neodkladného opatrenia, keď žalobkyňa neosvedčila naliehavosť takejto úpravy a existenciu takých okolností o ohrození telesnej alebo duševnej integrity jej osoby, ako i maloletého dieťaťa, ktorá si vyžaduje naliehavú úpravu pomerov. Na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že voči žalovanému je v súčasnosti vedené trestné konanie ohľadom spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktoré konanie, ako vyplýva z obsahu spisu, nie je právoplatne skončené. Z doposiaľ vykonaného dokazovania sa pritom javí to, že tento incident zo strany žalovaného vo vzťahu k žalobkyne bol ojedinelým incidentom, keď žalobkyňa

jednak nepreukázala (len tvrdila v návrhu) to, že by tomu tak byť nemalo, ako sa i javí to, že takto žalovaný konal v dôsledku aktuálnej napätej situácie manželov pri riešení ich vyhrotených manželských problémov. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje i na to, že i napriek žalobkyňou tvrdenej obave o svoj život a psychické zdravie maloletého syna z dôvodu agresívneho správania žalovaného, zrejme tieto tvrdenia žalobkyne nie sú opodstatnené v tom zmysle, že sama žalobkyňa umožňuje otcovi stretávať sa s maloletým, každý druhý týždeň cez víkend, ako i počas jarných prázdnin, pričom je zrejme i to, že ohľadne styku otca so synom manželia nemajú žiadne nezhody (čo je samozrejme v záujme maloletého dieťaťa). Potom, podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné konštatovať takú intenzitu násillia žalovaného, ktorá by odôvodňovala operatívny zásah zo strany súdu vo forme neodkladného opatrenia, keď síce je z obsahu spisu zrejme, že manželia majú manželské problémy, ktoré sa aktuálne snažia vyriešiť rozvodom, avšak nebolo osvedčené to, že by sa žalovaný v priebehu tohto spoluzitia dopúšťal takého konania, ktoré by vzbudzovalo dôvodné podozrenie z jeho násillného správania sa intenzity, vzbudzujúcej dôvodnú obavu o život a zdravie žalobkyne a maloletého syna. Faktom je, že dňa 04. 02. 2019 sa v rodine strán sporu odohral incident, ktorý ani žalovaný nepopiera, avšak nemožno ustáliť taký záver, že by tento bol len ďalšou formou násillia žalovaného vo vzťahu k žalobkyni, resp. k ich spoločnému maloletému synovi, keď žiadne žalobkyňou prezentované tvrdenia toto neosvedčujú. Žalobkyňa tak podľa názoru odvolacieho súdu neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, resp. neosvedčila, že jej osobná integrita, ako i integrita maloletého vykazuje znaky fyzického alebo psychického násillia takej intenzity, ktorú by bolo potrebné riešiť nariadením neodkladného opatrenia. Okrem vyššie uvedeného odvolací súd poukazuje i na skutočnosť, že pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle ustanovenia § 325 ods. 1 písm. e) CSP je charakteristická jeho dočasnosť, čo vyplýva priamo zo znenia právnej normy, a preto súdom prvej inštancie určenú dobu trvania neodkladného opatrenia, t. j. na dobu 12 mesiacov, považoval odvolací súd i vzhľadom na vyjadrenia oboch strán sporu za neprimeranú a v rozpore s účelom dočasného obmedzenia žalovaného formou nariadeného neodkladného opatrenia. Záverom odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že snahou oboch strán sporu by malo byť vyriešiť aktuálne manželské nezhody bez akejkoľvek formy násillného správania sa, keď sa javí, že na takéto riešenie majú obe strany sporu potenciál, a spôsobom, ktorým by bolo čo v najmenšom rozsahu ohrozené ich vzájomné spolupôsobenie ako rodičov maloletého dieťaťa.

19. Z uvedených dôvodov odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie, dospel k záveru, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný, a preto uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

20. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, žalovaný, ktorý mal vo veci úspech, má nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).